

Melrakkablús

Sólstafir

Þar sem melrakkinn liggur
í leyndi fyrir mér.

Ég arka einn út í auðnina,
og reika þar um úrkula vonar.
En holtapór skúgga minn eltir,
hræbítur hefur bragðað blóð.

Melrakkinn dansar nú enn á ný.

Við, semengin nöfn lengur berum,
reikum nú um fjöll og dal!
Þar dansar þögnin við dauðann.

Sársoltinn dýrbítur nú blóðið bragðar.

Það er ekkert ljós til lífs,
melrakkinn í myrkrinu býr.
Ekkert er um braðina,
vonlítill að þrotum er kominn.

Þar sem melrakkinn liggur
í leyndi með mér.
Dýrbítar hafa bragðað blóð
holtapór tórir veturinn.